

Περίληψη απόφασης 2943/2026

"Αφορά τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής για τη μετάδοση ηχογραφημένης μουσικής από καφέ - μπαρ. Σε περίπτωση διαφωνίας, καθορίζεται προσωρινά από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων- ακόμα και αν η προσωρινή επιδίκαση ζητείται για παρελθόντα της άσκησης της αίτησης χρόνο- χωρίς να απαιτείται προς τούτο η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης.

Συγγενικά δικαιώματα ηχογραφημένης μουσικής. Ο αιτών είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων του αρ. 49 Ν. 2121/1993 και τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί το σύνολο των έργων και των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών. Η σύναψη σύμβασης με τρίτο πάροχο μουσικού περιεχομένου (όπως η DREAMUSIC) δεν απαλλάσσει τον χρήστη από την καταβολή της εύλογης αμοιβής προς τον νομίμως λειτουργούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, εφόσον ο τελευταίος αποτελεί τον μοναδικό αντιπροσωπευτικό οργανισμό στην ελληνική επικράτεια. Δέχεται την αίτηση."

ατομικής επιχείρησης που εδρεύει στη [redacted] και ειδικότερα στην [redacted] αριθμ. [redacted], με ΑΦΜ [redacted], που έχει την επαγγελματική διαχείριση, εκμετάλλευση και την κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας του καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος με τον διακριτικό τίτλο « [redacted] », που λειτουργεί στην παραπάνω διεύθυνση, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του [redacted] (Α.Μ. Δ.Σ.Α. [redacted]), ο οποίος κατέθεσε έγγραφο σημείωμα και προσκόμισε το υπ' αριθμ. Π6239427 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΑ, 3) ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία « [redacted] », στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το café-bar με το διακριτικό τίτλο « [redacted] », που βρίσκεται στην [redacted] (Γ [redacted] αριθμ. [redacted], στο [redacted]), με ΑΦΜ [redacted], όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 4) ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας με την επωνυμία « [redacted] », όπως εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ [redacted], στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το bar restaurant με το διακριτικό τίτλο « [redacted] », το οποίο βρίσκεται στον [redacted] (οδός [redacted] αριθμ. [redacted]), η οποία δεν παραστάθηκε, 5) ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία « [redacted] », όπως εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ [redacted], στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το bar restaurant με το διακριτικό τίτλο « [redacted] », που βρίσκεται στην [redacted] ([redacted] επί της οδού [redacted] αριθμ. [redacted]), η οποία δεν παραστάθηκε και 6) ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας με την επωνυμία « [redacted] », όπως εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ [redacted], στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το café bar με το διακριτικό τίτλο « [redacted] », που βρίσκεται στο [redacted] (οδός [redacted] αριθμ. [redacted]), η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 26.09.2025 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού την 10^η.10.2025, με γενικό αριθμό κατάθεσης 244430/2025 και με ειδικό αριθμό κατάθεσης 13422/2025 και προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το έκθεμα, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων

ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα δικόγραφα τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η αιτούσα με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας της δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστή, ελλείπει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αίτησης ως προς τους 3^η , 4^η και 5^η των καθ'ών, πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτούς θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται (άρθρα 294, 295 παρ.1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ'αναλογία και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. ΜΠρΑθ 477/2025, ΜΠρΑθ 2186/2023 προσκομιζόμενες).

Από τις υπ' αριθμ. 10744/30.10.2025 και 2061Γ/30.10.2025 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών

αντιστοίχως, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα στην πρώτη και την έκτη των καθ'ων των καθ'ών (αρ. 128 παρ.4 και 129 παρ.1 ΚΠολΔ). Επομένως, εφόσον αυτοί δεν εμφανίσθηκαν κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από το οικείο έκθεμα πρέπει να δικασθούν ερήμην. Ωστόσο η διαδικασία προχωρεί σα να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι, κατ'άρθρο 686 παρ.7 ΚΠολΔ.

Στο άρθρο 49 του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει και μετά το Ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20.7.2017), καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει σε υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγράφει, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Κατά το άρθρο 7 του Ν. 4481/2017, ο οποίος συμπληρώνει τον βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα ν. 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του ΕΚ και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουάριου 2014 για τη συλλογική διαχείριση

δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά : «7. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν.2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν, στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν (ό)αί τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιο τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης

ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους ... ». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 του ίδιου Νόμου 4481/2017, ορίζεται ότι: «7. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993. 3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις. Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία (3) έτη. 4. Για τη χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αναφέροντας μεταξύ άλλων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτόν. Μετά τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης, τον οποίο γνωστοποιεί με ειδική αιτιολογία εγγράφως στον χρήστη και κοινοποιεί στον ΟΠΙ. 5. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να υποβάλλουν αναφορές σε σχέση με τη χρήση άδειας 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής

διαχείρισης ή ο χρήστης το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΛ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6. 8. Όλες οι οικονομικές συναλλαγές των χρηστών με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 50, όπως ιδίως η καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό με δικαιούχο τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 και ρητή αναφορά στην περίοδο χρήσης που αντιστοιχεί το καταβαλλόμενο ποσό είτε με τη χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών.» Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι είναι δυνατός ο προσωρινός καθορισμός της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 και η προσωρινή επιδίκαση μέχρι του ημίσεος αυτής, με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, που εκδίδεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, όπως ρητά πλέον προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' Ν. 4481/2017, χωρίς η εφαρμογή της διάταξης αυτής να αποκλείεται στην περίπτωση που η προσωρινή αυτή επιδίκαση ζητείται για παρελθόντα της άσκησης της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων χρόνο (βλ. σχετικά και αιτιολογική έκθεση ν. 4481/2017), ήτοι για ήδη πραγματοποιηθείσα χρήση, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι η χρήση αυτή εξακολουθεί (βλ. ΜΠρΘεσ 670/2023, Νομος ΜΠρΑΘ 777/2018 Νομος), οπότε, ενόψει της προφανούς αποτυχίας των διαπραγματεύσεων με τον χρήστη, που επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, εφόσον αυτή είναι εξακολουθητική, συντρέχει λόγος για την ταχεία επίλυση της διαφωνίας των μερών ως προς την εύλογη αμοιβή και τους όρους καταβολής της με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ώστε να οριστεί το συντομότερο, έστω και προσωρινά, το ύψος αυτής, με σκοπό να

δεσμευτούν αμφότερα τα μέρη και οι μεν δικαιούχοι να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, οι δε χρήστες να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Αντίθετα, εφόσον η αίτηση προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής και προσωρινής επιδίκασης ποσού μέχρι του ημίσεος αυτής ασκείται σε χρόνο κατά τον οποίο έχει ήδη παύσει και δεν συνεχίζεται η εν λόγω χρήση, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, ο οποίος δύναται να γίνει μόνο με την άσκηση τακτικής αγωγής και όχι κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθόσον στην περίπτωση ήδη παρελθούσας και μη συνεχιζόμενης χρήσης έχει παύσει να υφίσταται ο δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, μίας για τον προσωρινό και μίας για τον οριστικό καθορισμό και, αντίστοιχα, για την προσωρινή και οριστική επιδίκαση, της εύλογης αμοιβής (ad hoc ΜΠρΘεσ 1761/2020 αδημοσίευτη σε νομικό τύπο, βλ. και ΜΠρΑΘ 1844/2020 αδημοσίευτη σε νομικό τύπο). Εξάλλου, η επιδίκαση από το Δικαστήριο που δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων του ημίσεος της αμοιβής που αυτό καθόρισε, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (22 παρ. 7 Ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1 ζ ΚΠολΔ) (βλ. ΜΠρΑΘ 1844/2020 αδημοσίευτη σε νομικό τύπο). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 23 του ίδιου Ν. 4481/2017 υπό τον τίτλο Αμοιβολόγια» «Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μη αναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο

απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν.2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ... ». Τέλος, κατά το άρθρο 24 του Ν. 4481/2017 υπό τον τίτλο «Υποχρεώσεις χρηστών» «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους. Όλες οι ως άνω πληροφορίες υποβάλλονται βάσει ορισμένου μορφότυπου που παρέχεται σε αυτούς από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος λαμβάνει υπόψη για τη διαμόρφωσή του υφιστάμενα βιομηχανικά πρότυπα. Ο μορφότυπος αυτός είναι ενιαίος για κάθε κατηγορία χρήσης για όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που υποχρεούνται να αποστέλλουν σχετικό υπόδειγμα στον ΟΠΙ. Η υποχρέωση του χρήστη υποβολής αναφοράς βάσει του μορφότυπου περιλαμβάνεται στην άδεια χρήσης που συνάπτει με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης». Σύμφωνα με το άρθρο 54 του ίδιου νόμου. Από την έναρξη ισχύος του

το οποίο βρίσκεται στη [redacted] (επί της [redacted] αριθμ. [redacted]), με ωφέλιμους χώρους συνολικής επιφάνειας 90 τ.μ., το οποίο λειτούργησε και λειτουργεί κατά τις περιόδους χρήσης των ετών από το 2023 έως και το έτος 2025, εξακολουθώντας να λειτουργεί ομοίως μέχρι σήμερα και να προβαίνει αδιαλείπτως σε δημόσια εκτέλεση ηχογραφημένης μουσικής, καθώς και ότι η έκτη των καθ' ων εκμεταλλεύεται το café bar restaurant με το διακριτικό τίτλο « [redacted] », το οποίο βρίσκεται στο [redacted] (επί της οδού [redacted] αριθμ. [redacted]), με ωφέλιμους χώρους συνολικής επιφάνειας 80 τ.μ., το οποίο λειτούργησε και λειτουργεί κατά τις περιόδους χρήσης των ετών από το 2024 έως και το έτος 2025, εξακολουθώντας να λειτουργεί ομοίως μέχρι σήμερα και να προβαίνει αδιαλείπτως σε δημόσια εκτέλεση ηχογραφημένης μουσικής. Ότι η πρώτη, ο δεύτερος και η έκτη των καθ' ων στο πλαίσιο της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας κατά το επίδικο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα από 01.01.2021 έως 31.12.2025 η πρώτη των καθ' ων, από 01.01.2023 έως 31.12.2025 ο δεύτερος των καθ' ων και από 01.01.2024 έως 31.12.2025 η έκτη των καθ' ων, χρησιμοποίησαν υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες-εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών, ήτοι με εγγεγραμμένο μουσικό ρεπερτόριο, του οποίου έχει προβεί σε δειγματοληπτική αναφορά στο δικόγραφο της, για την ψυχαγωγία των πελατών τους, χρήση η οποία είναι για τις εν λόγω επιχειρήσεις, χρήσιμη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, αρνούνται δε να προβούν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη της βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιολογίου. Ενόψει αυτών, ζητεί να καθορισθεί προσωρινά από το Δικαστήριο η εύλογη και ενιαία αμοιβή, που οφείλεται για την χρήση των ανωτέρω χρονικών διαστημάτων και συγκεκριμένα για την πρώτη των καθ' ων στο ποσό των 7.350,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24%, για τον δεύτερο των καθ' ων στο ποσό των 5.100,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24% και για την έκτη των καθ' ων στο ποσό των 3.600,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24%, να υποχρεωθούν οι ως άνω καθ' ων να της καταβάλουν, έκαστος εξ αυτών, προσωρινά το ήμισυ των ποσών αυτών, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης μέχρι την πλήρη εξόφληση, καθώς και να υποχρεωθούν αυτοί να

προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά την ανωτέρω χρονική περίοδο, προκειμένου η αιτούσα να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και τέλος, να καταδικαστούν στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεκτώς και αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου για να συζητηθεί κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 25 παρ. 2, 683 επ. ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 εδ. α' ν. 4481/2017), και είναι ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993, 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22, 23, 24 του ν. 4481/2017, 2-5,7, 12 ν. 2054/1992, 346 ΑΚ, 728 παρ. 1ζ, 729 παρ. 2 και 176 ΚΠολΔ. Το αίτημα για την επιδίκαση του αναλογούντος ΦΠΑ είναι νόμιμο, υπολογιζόμενο με το ποσοστό που θα ισχύει για τον ΦΠΑ κατά τον χρόνο είσπραξης της εύλογης αμοιβής και την έκδοση του αντίστοιχου παραστατικού, καθόσον στην περίπτωση που κατά τον χρόνο εκδίκασης της διαφοράς δεν έχει εκδοθεί το σχετικό τιμολόγιο ή η απόδειξη από τον δικαιούχο της απαίτησης και υπόχρεο προς καταβολή του ΦΠΑ, οπότε ο φόρος γίνεται απαιτητός κατά τον χρόνο είσπραξης της αμοιβής του δικαιούχου της απαίτησης ύστερα από επιταγή δημοσίας αρχής (όπως δικαστικής απόφασης), η απαίτηση του δικαιούχου έναντι του οφειλέτη για την οφειλή του ΦΠΑ μπορεί μεν να καταστεί αντικείμενο δίκης, κατά τη διάταξη του άρθρου 69§1 περ. ε' του ΚΠολΔ (ΑΠ 732/2022, ΑΠ 185/2020 ΝΟΜΟΣ), ωστόσο υπολογίζεται με βάση το ποσοστό ΦΠΑ που θα ισχύει κατά τον χρόνο είσπραξης του ποσού και την έκδοση του αντίστοιχου φορολογικού στοιχείου, αφού το ποσοστό αυτό δεν είναι σταθερό και κατά τον παραπάνω χρόνο μπορεί να είναι διαφορετικό από εκείνο που ισχύει κατά την έκδοση της δικαστικής απόφασης (ΑΠ 535/2018, ΕφΚρ 72/2023 ΝΟΜΟΣ). Επομένως, το αίτημα περί επιδίκασης εντόκως του ποσού του ΦΠΑ, είναι νόμιμο για το χρονικό διάστημα από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού από την αιτούσα, δεδομένου ότι η υποχρέωση τοκοδοσίας γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης, αφού από τότε καθίσταται απαιτητός ο ΦΠΑ. Σημειωτέον ότι νόμιμα, κατά την άποψη που υιοθετεί το παρόν Δικαστήριο, ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής

της αιτούσας για χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου αιτιάσεων του δεύτερου καθ' ου, διότι με τη διάταξη του άρθρου 22§7 εδ. α' του ν. 4481/2017 προβλέπεται πλέον ρητά ότι «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο (ΜΠρΠειρ 1645/2024, ΜΠρΑθ 4062/2023, ΜΠρΘεσσ 670/2023, ΜΠρΑθ 349/2022 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, για το ορισμένο και νόμω βάσιμο της κρινόμενης αίτησης, η οποία δικάζεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων προς ταχεία επίλυση της διαφοράς και δεν αποτελεί αίτηση λήψης γνήσιου ασφαλιστικού μέτρου, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, δεν απαιτείται η επίκληση της ύπαρξης επικείμενου κινδύνου και επείγουσας περίπτωσης (βλ. ΕφΘεσ 259/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑχ 42/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ούτε η πιθανολόγηση της ύπαρξης αυτής. Πρέπει, επομένως η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα της αιτούσας, που εξετάσθηκε νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και από όλα τα έγγραφα, που προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογούνται τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία συνιστά ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και η ίδρυσή της έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 του ν. 2121/1993, όπως μεταγενέστερα τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα. Περιλαμβάνει ως μέλη της τους εξής οργανισμούς: 1) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ, με το διακριτικό τίτλο GRAMMO, που έχει νόμιμα συσταθεί και έχει ως μέλη τις δισκογραφικές εταιρείες -

παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε., με το διακριτικό τίτλο ΕΡΑΤΩ, που έχει ως μέλη του τους τραγουδιστές και 3) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε, με το διακριτικό τίτλο ΑΠΟΛΛΩΝ, που έχει ως μέλη του Έλληνες μουσικούς. Από τα μέλη των ανωτέρω οργανισμών, μουσικούς, ερμηνευτές- τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχει ανατεθεί η διαχείριση των συγγενικών τους δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση εκάστου των ανωτέρω οργανισμών έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 44-57 του ν. 2121/93 και η λειτουργία αυτών εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 54 του ως άνω, νόμου, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους παραπάνω οργανισμούς τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από τα περιουσιακά τους δικαιώματα επί των έργων τους, καθώς και την τήρηση των διατάξεων του ν. 2121/93 και των κανονισμών του. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ανέθεσαν στην αιτούσα κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως αν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί η ενάγουσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι παραπάνω οργανισμοί είναι να διανέμουν στα μέλη τους – δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπραττόμενη από αυτή (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Όπως δε προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών

δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Συνεπώς, τεκμαίρεται, εν προκειμένω, με βάση και το άρθρο 7 του ν. 4481/2017 ότι ο αιτών οργανισμός έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες και, ως εκ τούτου, νομιμοποιείται, ενεργώντας στο όνομά τους, στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του. Έτσι, από τα παραπάνω πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως αν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Μεταξύ άλλων, η αιτούσα νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικώς την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες – μη επίδικες – γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης – μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην

ημεδαπή. Πέραν, όμως, από τις ανωτέρω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωτογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 του Ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωτογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι ΗΠΑ, αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της ανεπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Επιπρόσθετα, η αιτούσα έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς, μερικοί από τους οποίους αναφέρονται στην αίτηση, συμβάσεις αμοιβαιότητας, σύμφωνα με τις οποίες νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί, αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Περαιτέρω, προκύπτει ότι καταρτίσθηκε κοινό

αμοιβολόγιο από τα μέλη της αιτούσας με γνωστοποίηση στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω νόμου, ενώ ήδη η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου και έχει προβεί σε σχετικές δημοσιεύσεις. Επίσης, το αμοιβολόγιο της έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, αλλά και στις εφημερίδες ΚΕΡΔΟΣ την 20/4/2012, ΑΥΓΗ την 20/4/2012 και ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ την 19/4/2012, ενώ στις 27/10/2017 δημοσίευσε εκ νέου το αμοιβολόγιο επιγραμματικώς σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ.1 Ν. 4481/2017, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Με το αμοιβολόγιο αυτό για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα επιχειρήσεων στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για την προσέλκυση και ψυχαγωγία της πελατείας τους (καφετέριες, café – bars, μπαρ – ρεστοράντ, μπυραρίες, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, λαϊκά πάλκα, bistrot, μουσικά καφενεία, wine bar, lounge bars, beach bars κλπ), ήτοι σε επιχειρήσεις κατηγορίας Α2, το αμοιβολόγιο καθορίζεται εφάπαξ ελάχιστο ποσό κατ' έτος με βάση την επιφάνεια του καταστήματος έως 100 τ.μ. στο ποσό των 1.5000,00 ευρώ. Το παραπάνω αμοιβολόγιο ισχύει έως και 31.12.2023. Από 01.01.2024 και εντεύθεν για επιχειρήσεις, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη με περιοδική χρήση DJ (café – bars, bar, restaurant κλπ), το αμοιβολόγιο καθορίζεται εφάπαξ ελάχιστο ποσό κατ' έτος με βάση την επιφάνεια του καταστήματος έως 100 τ.μ. στο ποσό των 1.8000,00 ευρώ. Ακολούθως, πιθανολογήθηκε ότι η πρώτη των καθ' ων εκμεταλλεύεται μία επιχείρηση και συγκεκριμένα το cocktail – bar με το διακριτικό τίτλο «
...», το οποίο βρίσκεται στην ... (επί της οδού ... αριθμ. ..., με ωφέλιμους χώρους συνολικής επιφάνειας 30 τ.μ. Η επιχείρηση αυτή λειτούργησε και λειτουργεί κατά τις περιόδους χρήσης των ετών από το 2021 έως και το έτος 2025, ενώ εξακολουθεί να λειτουργεί ομοίως μέχρι σήμερα. Αυτή η επιχείρηση διαθέτει μόνιμη ηχητική εγκατάσταση, μέσω της οποίας γίνεται δημόσια εκτέλεση μουσικής, στους ήχους της οποίας οι θαμώνες διασκεδάζουν. Από τα ανωτέρω πιθανολογήθηκε ότι το πιο πάνω κατάστημα ανήκει στην υπό στοιχ. Α2 κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου, ήτοι στην κατηγορία των καταστημάτων εκείνων, για τη

άλλη επιχείρηση με το διακριτικό τίτλο «Dream company», που είναι μονοπρόσωπη εταιρία διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, με την οποία ο ίδιος έχει συνάψει σχετική σύμβαση για τα έτη 2023, 2024 και 2025, με βάση την οποία αυτός έχει υποχρέωση να καταβάλει σ' αυτή όλα τα πνευματικά δικαιώματα για τα μουσικά κομμάτια που ακούγονται στην επιχείρησή του, τα οποία ανήκουν αποκλειστικά στο δικό της ρεπερτόριο και ο ίδιος έχει ήδη καταβάλει την οφειλόμενη αμοιβή, κρίνεται απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος. Τούτο διότι, δεν πιθανολογήθηκε ότι στο ανωτέρω κατάσταση του δεύτερου αιτούντος ακουγόταν αποκλειστικά μουσική και μουσικά κομμάτια που είχαν υποχρεωτικά παραχθεί, δημιουργηθεί και εκτελεστεί από την «DREAM COMPANY», για την οποία και μόνο μουσική είχαν πράγματι συναφθεί μεταξύ της «DREAM COMPANY» και του δεύτερου καθ' ου ιδιωτικά συμφωνητικά εκμετάλλευσης μουσικής για το χρονικό διάστημα από 01.01.2023 έως 31.12.2025. Δηλαδή, δεν πιθανολογήθηκε ότι ο δεύτερος καθ' ου εκμεταλλεόταν μόνο τα μουσικά έργα των οποίων δημιουργός είναι η «DREAM COMPANY», ήτοι ότι στο εν λόγω κατάσταση τα μοναδικά μουσικά έργα που ακούγονταν ήταν δημιουργίας της «DREAM COMPANY», η οποία είναι και η μοναδική που δικαιούται να τα εκμεταλλεύεται, απολαμβάνοντας αντίστοιχη αμοιβή. Αντιθέτως, πιθανολογήθηκε ότι στο κατάσταση του δεύτερου ενάγοντος ακούγονταν καθημερινά πολλά από τα αναγραφόμενα στην ένδικη αίτηση μουσικά έργα, τα οποία διαχειρίζεται αποκλειστικά η αιτούσα, όπως και σωρευτικά μουσικά έργα που τα εκμεταλλεόταν η ως άνω «DREAM COMPANY». Εξάλλου, ο δεύτερος καθ' ου δεν ενίσχυσε με κάποιο αποδεικτικό μέσο τούτο τον ισχυρισμό του. Σε κάθε περίπτωση, όπως αναφέρθηκε στην προηγούμενη μείζονα σκέψη, η αιτούσα είναι ο μοναδικός αδειοδοτημένος από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού ως Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και ως εκ τούτου αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος εκπροσωπώντας κατ' αποκλειστικότητα τους προαναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης – μέλη του, δικαιούται να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε σχετική δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς.

Εξάλλου, κατά το άρθρο 7 του Ν. 4481/2017, εισάγεται τεκμήριο εκπροσώπησης του συνόλου των δικαιούχων και του συνόλου των έργων τους από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Η ανωτέρω, άλλωστε, από τον δεύτερο καθ' ου αναφερόμενη επιχείρηση, δεν πιθανολογήθηκε ότι αποτελεί οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, νομίμως αδειοδοτημένης από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και για αυτό το λόγο η σύναψη οποιασδήποτε συμφωνίας δεν απαλλάσσει τους χρήστες – πελάτες από την καταβολή στην αιτούσα των συγγενικών δικαιωμάτων για τη χρήση ηχογραφημένης μουσικής. Περαιτέρω, η αιτούσα δικαιούται να αναζητήσει και το ΦΠΑ, δεδομένου ότι εκδίδει φορολογικό παραστατικό και δη απόδειξη παροχής υπηρεσιών, που επιβαρύνεται με το ΦΠΑ. Συνεπώς, η οφειλόμενη από τους ανωτέρω καθ' ων εύλογη αμοιβή πρέπει να καθορισθεί προσωρινά από το Δικαστήριο τούτο. Επιπλέον, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού των ως άνω προσδιορισμένων ποσών της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της απούσας, καθόσον αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσα και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εσόδων της για την προς όφελος των μελών της λειτουργίας της, με την επισήμανση της υποχρέωσης της απούσας να ασκήσει εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών, από την επίδοση της απόφασης, αγωγή για την επιδικαζόμενη απαίτηση κατ' άρθρο 729 παρ.5 ΚΠολΔ. Προσέτι, πρέπει να υποχρεωθούν οι πρώτη, δεύτερος και έκτη των καθ' ών να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αποζημίωσης μεταξύ των δικαιούχων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι η κρινόμενη αίτηση δεν ασκήθηκε ως προς την 3^η, 4^η και 5^η των καθ' ων και κατά τα λοιπά η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικώς βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας, ενώ τα δικαστικά έξοδα της απούσας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της πρώτης, δεύτερου και έκτης των καθ' ών λόγω της ήττας τους (αρ. 176 ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι η αίτηση δεν ασκήθηκε ως προς την 3^η, 4^η και 5^η των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της 1^{ης} και της 6^{ης} των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς την πρώτη, δεύτερο και έκτη των καθ' ων.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν στην αιτούσα: 1) η πρώτη των καθ' ων για τα έτη 2021, 2022, 2023, 2024 και 2025 συνολικά στο ποσό των 7.350,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24%, 2) ο δεύτερος των καθ' ων, για τα έτη 2023, 2024 και 2025, στο ποσό των 5.100,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24% και 3) η έκτη των καθ' ων, για τα έτη 2024 και 2025 συνολικά στο ποσό των 3.600,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24%.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ προσωρινά την πρώτη, τον δεύτερο και την έκτη των καθ' ων να καταβάλουν στην αιτούσα το ήμισυ των πιο πάνω ποσών και συγκεκριμένα: α) την πρώτη των καθ' ων το ποσό των τριών χιλιάδων εξακοσίων εβδομήντα πέντε ευρώ (3.675), β) τον δεύτερο των καθ' ων το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων πενήντα (2.550) ευρώ και γ) την έκτη των καθ' ων το ποσό των χιλίων οκτακοσίων (1.800) ευρώ, όλα δε τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αίτησης.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την πρώτη, τον δεύτερο και την έκτη των καθ' ων να προσκομίζουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την πρώτη, τον δεύτερο και την έκτη των καθ' ων στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στην Αθήνα στις 05.05.2026.

Η Δικαστής

Η Γραμματέας

(για τη δημόσια επίτευση)